

»№ 487 Писмо от Г. Петров до д-р Константин

Стоилов

София, 11 декември 1896 г.

Господин Г-н Д-р К. Стоилов' в
ст[олицата] София

Господин Стоилов,

Преди няколко време с един рапорт до г-н полковника запознах Ви с гръцкото движение и бъдещите гръцки планове и действия. Нови сведения от Гърция и от тук дойдоха да ни уверят, че техните дела са от такъв характер, какъвто **ний** нито можехме да си представим. Вместо мене намирам за **по-добре** да говори за туй приключеното тук писмо на 1 мой приятел от Гърция, който лично изучил въпроса на мястото.² От себе си ще прибавя туй, че тези дни полицията уловила тук важни

•• **АРХИВИТЕ ГОВОРЯТ**

революционни документи у един доктор. Последния като гръцки поданик бил препратен в Гърция чрез консулството, а писмата още не могат ги **отбра** в полицията.

Явно е от туй, че предприемчивите и чувствителни гърци, които до сега по подражание на нашата деятелност развиха такава и те от своя страна и ни надминаха с добитите резултати, искат да направят същото и с революционното дело; явно е така също, че в нашата страна ще се запали огънят не подлежи на съмнение, че превесът в борбата ще бъде на гръцка страна, ако **ний** останем сами на себе. Според моето скромно мнение с нищо не оправдателно ще бъде **безучастното** на свободната ни братска страна в сегашно време при такова положение на работите и при обстоятелството, че тук ще се развиват работите независимо от всякаква политика и от всякакви желаниа на когото и да било. За туй аз смятам, че изпълнявам патриотически дълг като **припомнявам** пак чрез Вас на Българското правителство **лятошните** си постъпки и моля в името на общобългарската кауза братското наше правителство да изпълни **най-свещения** си дълг, да ни даде поддръжка материална и насърчение морално. Аз съм дълбоко убеден, че то днес е в състояние да ни даде исканата поддръжка и помощ и даже още **по-голяма** стига да вземе присърце нашите истински нужди и интереси и да иска да ни помогне. Колкото да ми е неприятно от безуспешното ми **лятошно губение** време аз отново правя апел към вашия патриотизъм и Ви моля да **подействувате** да ни се отпуснат **10-тях** хиляди пушки и **100-тях** хиляди лева, за които през лятото стана дума. В случай на съгласие може да се работи с приносителя на настоящето ми Делчев, добър мой брат³.

Като прося извинение за смелостта оставам с дълбоко почитание

Ваш *Тосков*⁴

ЦДА, ф. 600 к, оп. 3, 3 л. Оригинал. Ръкопис. Публ. в Ц. *Билярски, И. Бурилкова*, Писма от дейци ..., с. 113 - 114.

- **Д-р Константин Стоилов**, министър - председател на България (1887,1894 -1899) и многократно министър, един от водачите на Консервативната партия и лидер на Народната партия.

² Вж. писмото на Серафим Бойчу от 2 ноември 1896 г., док. 486.

³ *Тосков*, псевдоним на Г. Петров. Върху плика на писмото е написано от д-р К. Стоилов: „от **Гьорче Петров**“, а върху писмото д-р Стоилов е написал: „31. X. I“. За една от предишните си срещи с Гьорче Петров д-р Стоилов е отбелязал следното в дневника си: „22 юний 1896. Събота. Георги Петров от Прилеп, учител в Македония и агент на Военното министерство за Македония. Има почва за революция в Македония; правителството трябва да държи конците; за това е нужно да се въоръжи населението; иска 5 - 10000 пушки и до 100000 лв.; предлагат тези пари да се вземат заедно с екзархийските суми и екзархът да дава и за тях разписка. Въртят се, въртят хората, все около парите им окото!“ *Вж. Д-р К Стоилов*, Дневник. Ч. II, С., 1996, с. 307.

⁴ Вж. писмото на Г. Делчев до д-р К. Стоилов от 2 януари 1897 г., док. 488.